

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Rei Poenitentis Simplex Et Hvmilis Confessio

Coloniae Vbiorvm, 1645

CAP. LIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10133

viis meis, ut insidias pellant, laqueos infringant, lapides tollant, iter explanent, quò demum ad te sine errore & offensione perveniam.

C A P. LIII.

AT, si tibi mea salus cordi est, dulcis ac rectus Dominus, jube deprecor, ut ad defensionem meam excubent duo illi propugnatores longe fortissimi, quibus præsertim defendentibus, carnis desideria conticescunt, nec adversus spiritum commovere se audent; timor nimirum tuus, & cor contritum & humiliatum. Eia age, piissime ac misericordissime Domine; quoniam ita es propensus ad ignoscendum iis, qui amaro sunt animo, ne confundas me, obsecro, sed facias mecum secundum mansuetudinem tuam. ac primum confige timore tuo carnes meas: deinde largire mihi, ex memoria peccatorum meorum, intimum animi dolorem, ac veram cordis contritionem; qui dolor ita sit summus, ut à spe veniæ consequendæ non deseratur, cujusmodi fuit Iudæ proditoris tui pœnitentia; ita intensus, ut nullam ex me talem vocem eliciat, qualis audita est ab eo, qui misericordiæ tuæ, cujus non est numerus, certos fines præfiniens, dicebat, Major est iniquitas mea, quam ut veniam merear; neq; impius intelligebat, quam benignus sis, ac præstabilis super malitia, & quod nulla peccatorum tanta vis est, quæ, in immensum miserationum tuarum pelagus influens, non ab eodem excipiat absorbeaturque.

C A P.